

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 77. Scriptores Religione Catholici hoc anno defuncti, eorumque
lucubrationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.
A. C. 1742.

§. LXXVII.

Scriptores Religione Catholici hoc anno defuncti.

Occurrunt hoc quoque anno ex celebrioribus Scriptoribus Catholicis non pauci, quibus inexorabilis mors calamum excussit. Hos inter recensendus venit Petrus cognomento Ambarachius, quod nomen Syriacum ipsemet latine interpretatus, *Benedictus* dici voluit. Primam lucem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo tertio Mense Junio aspexit Gultæ in Phœnicia. Nonum ætatis suæ annum nondum compleverat, cum Romam ad Collegium Maronitarum deportaretur, ubi exactis ferme tredecim annis in Orientem exeunte anno 1685. reversus est. Paulopost in Antiochena Ecclesia graves oppido exoriebantur controversiæ, adeo, ut præ ceteris Ambarachius nomine dictæ Ecclesiæ ad Sedem Apostolicam decerneretur, qui etiam Romam delatus, intra biennium has lites summa prudentia, miraque agendi dexteritate composuit. Inde in Syriam reversurus Florentias contendit, ubi Cosmus III. Magnus Etruriæ Dux eum lon-

longius detinuit, ut ejus opera, pro- Sæc. XVIII.
 ut jam dudum exoptaverat, uteretur. A. C. 1742.
 Jam dudum enim Ferdinandus II. Me-
 dices Dux æneas orientalium chara-
 cterum formas excudendas curaverat,
 quæ tamen longo post tempore, defi-
 ciente, qui eorum peritiam haberet,
 enormiter neglectæ ac confusæ jacue-
 runt. Nemo igitur alius Ambarachio
 ad eas dirigendas, ordinandasque ap-
 tior videbatur: & sane demandatum
 hoc negotium in se prompto animo su-
 scipit, & tam egregie Ducis Cosmi vo-
 tis omnium eruditorum judicio satis-
 fecit, ut ab Eodem in Pisano Athe-
 næo sacrarum literarum Professor eli-
 geretur. Præclaro hoc munere cum
 tanta laude fungebatur, ut omnes ejus
 doctrinam admirarentur. Postea Ro-
 mam missus, Quirinio Cardinali, uti
 jam retulimus, in nova operum S. E- Vid. supra
 phremi versione latina utilem impendit pag. 5.
 operam, absoluto autem volumine se-
 cundo & inchoato tertio in gravem
 morbum incidit, quo octogenario ma-
 jor die vigesima quinta Augusti absum-
 ptus mundum deseruit. Præter di-
 ctam versionem, etiam ex arabico la-
 tine reddidit Stephani Adonensis Pa-
 triarchæ Antiocheni scripta *de sacra li-
 urgia, ac de origine gentis Maroniticæ.*
 Edi-

Sæc. XVIII. Edidit quoque Antirrheticon, seu con-
 A. C. 1742. futationem annotationum Joannis Ko-
lli ad geminos S. Ephræmi sermones de
sacra Cæna, necnon aliud antirrheti-
 con de Eucharistia contra P. Le Brun
 & Eusebium Renaudotium. Denique
 in latinum idioma vertit partem Me-
 nologii Græcorum. II. Guido Grandi
 patria Pisanus Camaldulensis Abbas,
 qui in Theologicis & Mathematicis di-
 sciplinis versatissimus Florentis Philo-
 sophiam & Romæ Theologiam in Col-
 legio S. Gregorii docuit, postea ob do-
 ctinæ eminentiam a Cosmo III. Ma-
 gno Etruriæ Duce evocatus, Pisis pu-
 blicus Philosophiæ Professor nomina-
 batur, quo munere per quatuordecim
 annos laudabilissime defunctus, de-
 mum Mathesin tradidit, a præfato Du-
 ce in suum Theologum & Mathemati-
 cum, & a Clemente XI. Papa in Ab-
 batem & Visitatorem Generalem ele-
 ctus, tandem viribus assiduo studio ex-
 haustis anno ætatis suæ septuagesimo
 primo Pisis die quarta Julii vivis erep-
 tus est. Numerantur septuaginta duo
 opuscula, quæ ex ejus calamo pro-
 fluxere, ex quibus celebriora sunt,
 Martyrologium Camaldulense, differ-
 tationes Camaldulenses, Epistola de
 Pandectis Pisanis contra Bernardum
 Tau-

Tannucium, Dissertatio de formulis, bonæ memorice, picæ memorice & similibus ad personas viventes quandoque applicatis, tractatus de sectionibus conicis, de infinitis &c. præter alia quam plurima opuscula potissimum Mathematica. Reliquerat Pisano suo Conventui Bibliothecam longe locupletissimam, pro cujus etiam augmento assignavit bis mille septingenta scuta. III. Joannes Baptista Massilon Presbyter Oratorii Berulliani Cleromontanus Episcopus & Savinianus Abbas, qui per plures annos Regius Concionator laudatur non modo ob summam eloquentiam, sed præcipue ob imperterritum Apostolicæ libertatis ardorem, quo publica crimina adeo insectabatur, ut apud Ludovicum Franciæ Regem, quod ipsum aliosque Principes nimis aperte acrius reprehenderet, ab Aulicis graviter accusaretur, hique talem imprudentem Concionatorem ad aliorum terrorem severius mulctari a Rege postularent. Ad horum petitionem Rex Massilonum adesse jussit, eumque his verbis allocutus est: *Reverende Pater! jam plures maximi nominis Oratores ex hoc suggestu dicentes audiivi: tu mihi semper satisfacisti, & quoties te perorantem percepi, semper tu mihi summopere placuisti,*

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

Sæc. XVIII
A. C. 1742

cuisli, semper autem ego mihi metipsum magis displicui. Hæc sit objurgatio, quam a me Tibi fieri nonnulli postulaverunt. Perge, ut cæpisti. Obiit celeberrimus hic Orator die vigesima octava Septembris. Edidit quamplurima, quæ Parisiis sexdecim voluminibus minoris formæ simul collecta prodire, ex quibus celebrantur ejus sermones, necnon conferentiæ & sermones synodici circa præcipua Ecclesiasticorum officia Parisiis tribus Voluminibus anno 1746. editi. IV. Antonius Lodzia a Ponin Poninsky Polesianensis Palatinus, & Regni Senator, qui opera heroica scripsit, a Joanne Krolikiewiez Regis Secretario plurimum aucta, præloque subjecta. Idem quoque typis edi curavit ejus Sarmatides, & varias orationes. Vivere & scribere desit eruditus hic Polonus die octava Julii. V. Ludovicus Carolus de Menezes Marchio de Lourical Goanus Prorex, cujus eruditis laboribus debemus additiones ad magnum Moreri Dictionarium, necnon alias ad Lusitanum Dictionarium Raphaelis Bluteau. Porro Goræ die duodecima Januarii anno ætatis quinquagesimo tertio decessit relictis pluribus aliis ingenii sui monumentis. VI. Paulus Gagliardi Bresciæ Canonicus,

nicus, cujus cura purior editio una- Sæc. XVIII.
 cum erudita præfatione anno 1720. A. C. 1742.
 prodiit sermonum S. Gaudentii Bri-
 xiani Episcopi. Elucubravit etiam ju-
 dicialium circa antiquum statum Ceno-
 manorum, vitam Joannis Civellii, tra-
 ctatum de Melone & Mella agri Bri-
 xianni fluviis: carmen latinum de pe-
 regrinatione B. Virginis, quæ in Mon-
 te Baldo colitur, orationem de in-
 staurandis artium studiis præter alia
 nonnulla.

§. LXXVIII.

*Scriptorum A catholicorum lucubra-
 tiones & obitus.*

Ex Scriptoribus ab avita Religione
 alienis nonnulli hoc quoque an-
 no mortalitatem exuerunt, & quidem
 primo Joannes Martinus Schamelius
 Lutheranus Pastor die vigesima sep-
 tima Martii decessit. Ejus opera sunt
 vindiciæ Cantionum, vindiciæ Cate-
 cheticæ & Evangelicæ, Christianus
 ex S. literis, Numburgum literarium,
 Historica relatio plurium Monasterio-
 rum prope Numburgum, & alia ejus-
 modi. II. Daniel Walterland Calvinis-
 ta, qui edidit Vindicias Divinitatis
 Christi, sermones circa religionem &
 mores, doctrinam de SS. Trinitate, de
 S. Cæna, & plura alia Anglice scripta:
Hist. Eccles. Tom. LXXVII. A a a obiit